

byrdes efter lovgivningen i domslandet. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. forslaget til udleveringslovens § 10 m, stk. 1, 4. pkt., der svarer til § 10 d, stk. 1, 4. pkt. (om udlevering til EU-medlemsstater).

4.1.4.3. Den nordiske udleveringskonvention indeholder i artikel 5, nr. 4, en yderligere afslagsgrund, nemlig i de tilfælde, hvor det anmodede nordiske lands myndigheder allerede har besluttet ikke at indlede retsforfølgning eller at opgive retsforfølgning af den lovovertrædelse, der ligger til grund for arrestordren.

Efter den gældende bestemmelse i den nordiske udleveringslovs § 5, 2. pkt., kan udlevering, hvis tiltale mod den pågældende er frafaldet, kun finde sted, hvis retsplejelovens betingelser for omgørelse af beslutningen om tiltalefrafald er opfyldt.

Den nordiske udleveringskonvention giver mulighed for at indføre regler om, at danske myndigheder også kan afslå udlevering, hvis der her i landet i medfør af retsplejelovens § 721 er meddelt påtaleopgivelse vedrørende den pågældende handling.

Efter retsplejelovens § 721 kan der meddeles påtaleopgivelse i tilfælde, hvor sigtelsen har vist sig grundløs, hvor videre forfølgning i øvrigt ikke kan ventes at føre til, at sigtede findes skyldig, eller hvor sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, som i givet fald kan forventes idømt.

Efter retsplejelovens § 724, stk. 2, kan strafforfølgning, når der er truffet afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, kun fortsættes mod den pågældende efter den overordnede anklagemyndigheds bestemmelse, hvis meddelelse herom er forkyndt for den pågældende inden 2 måneder fra afgørelsens dato, medmindre sigtedes forhold har hindret rettidig forkyndelse eller betingelserne for genoptagelse efter § 975 er til stede. Fristen for omgørelse af en beslutning om påtaleopgivelse finder alene anvendelse i sager, hvor der er rejst sigtelse mod den pågældende. I sager, hvor der har været indledt efterforskning, uden at der har været rejst sigtelse, gælder der ingen frist for omgørelse af en beslutning om at indstille efterforskningen.

Den nordiske udleveringskonventions artikel 5, nr. 4, svarer til artikel 4, nr. 3, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, der er gennemført i dansk ret ved udleveringslovens § 10 d, stk. 2. En tilsvarende bestemmelse findes endvidere i udleveringslovens § 8, 2. og 3. pkt. (om udlevering til stater uden for EU (og Norden)).

På denne baggrund foreslås det, at udleveringslovens § 10 d, stk. 2, skal finde tilsvarende anvendelse ved udlevering til de nordiske lande.

Der henvises til forslaget til udleveringslovens § 10 m, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 5), og bemærkningerne hertil.

4.1.4.4. Efter den nordiske udleveringskonventions artikel 4, nr. 1, skal det anmodede land afslå at udlevere en person, hvis den pågældende kan retsforfølges i det anmodede nordiske land, og der i dette land er truffet beslutning om benådning (amnesti).

Efter den gældende nordiske udleveringslovs § 5, 1. pkt., er udlevering udelukket, når den pågældende person her i landet er dømt eller frifundet for det forhold, der anmodes om udlevering for. Det er antaget, at udlevering også er afskåret efter § 5, hvis der er sket benådning (amnesti) for det pågældende forhold.

Bestemmelsen i den nordiske udleveringskonvention svarer til artikel 3, nr. 1, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, der er gennemført ved udleveringslovens § 10 d, stk. 1, 2. pkt. (udlevering til EU-medlemsstater), og til udleveringslovens § 8, 1. pkt. (udlevering til stater uden for EU). På denne baggrund foreslås det, at der i det nye kapitel 2 b om betingelser for udlevering til de nordiske lande indsættes en udtrykkelig bestemmelse om, at udlevering ikke kan ske, hvis der er sket benådning, jf. forslaget til udleveringslovens § 10 m, stk. 1, 2. pkt. (lovforslagets § 1, nr. 5), og bemærkningerne hertil.

4.1.4.5. Udlevering kan efter den nordiske udleveringskonventions artikel 5, nr. 1, afslås, hvis den person, der er genstand for en nordisk arrestordre, allerede retsforfølges i det anmodede land for de samme lovovertrædelser, som ligger til grund for arrestordren.

Efter den gældende nordiske udleveringslovs § 5 skal udlevering afslås, hvis den pågældende her i landet er dømt eller frifundet for handlingen, eller hvis tiltale er frafaldet. Den nordiske udleveringslov indeholder ingen udtrykkelig bestemmelse om, at udlevering kan afslås, hvis retsforfølgning mod den pågældende er påbegyndt, men endnu ikke afsluttet her i landet for den handling, for hvilken der kræves udlevering, men der må også uden en sådan udtrykkelig bestemmelse antages at gælde en sådan adgang til at afslå udlevering.

Den nordiske udleveringskonventions artikel 5, nr. 1, svarer til artikel 4, nr. 2, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, der er gennemført i dansk ret ved udleveringslovens § 10 d, stk. 3.

På denne baggrund foreslås det, at udleveringslovens § 10 d, stk. 3, skal finde tilsvarende anvendelse